

ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ – Ο ΓΙΓΑΝΤΑΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

"Άμποτε ήρωα Μάρκο, κι' εγώ από τέτοιο θάνατο να πάω"*

Στο Μεσολόγγι το ιερό, τον κήδευσε το Έθνος
τον πιο μεγάλο ήρωα τον Μπότσαρη τον Μάρκο
των Σουλιωτών τον αετό τον λέοντα της Ελλάδας
στην πόλη την πανίερη που ζει η ελευθερία.
Εκεί που ζουν οι ελεύθεροι του κόσμου οι πολίτες
εκεί ενταφιάστηκε κι ο γίγαντας του Έθνους.
που είν' η ζωή του πόλεμος, με αμέτρητες τις μάχες
ενάντια στους τουρκαλβανούς, τον μέγα εχθρό του γένους.
Όπου τους βρίσκει τους κτυπά κι όπου κτυπά τους διώχνει
και πριν την επανάσταση καί το εικοσιένα.
Στων Βαριάδων το οχυρό, στον δρόμο στις Κομπάδες
συνέτριψε τη δύναμη εχθρών πολλαπλασίων
όπως το ίδιο έκανε στα Πέντε τα Πηγάδια,
στη μάχη στα Δερβίζιανα, με τέχνασμα σπουδαίο
στη μάχη της Βογόριτσας, στο Φρούριο της Ρηνιάσας
στους Δραμεσούς, στα Κοσμηρά, Λέλοβα και στην Πλάκα.
Ένα αστέρι από ψηλά φεγγοβολά στη στρατά
κι είναι το άστρο της αντρείας, της λευτεριάς η λάμψη
μια μουσική που τον καλεί, η μουσική του έθνους
με τη φωνή της κλεφτουριάς, τους ήχους της Ελλάδας.
Εις το Κομπότι νίκησε ξανά τον μέγα εχθρό του
και στον Μοριά δεν άφησε να στείλει ενισχύσεις
κι είχε τη μέγιστη τιμή στο Μεσολόγγι νά 'ναι
ένας απ' τους περήφανους τους υπερασπιστές του.
Όπου βρεθεί κι όπου σταθεί απλώνει τ' όνειρό του
πού 'ναι το φως της λευτεριάς, η ανάσταση του γένους
στη μάχη, στην ανάπαυλα, στις ράχες, στα λαγκάδια
παντού ανάβει στις καρδιές της λευτεριάς τη δάδα.
Ήταν περήφανος κι αγνός, οπλαρχηγός γενναίος
κι όταν τον κάναν στρατηγό και δίπλωμα του δώσαν
το 'σχισε αμέσως εμπροστά στους άλλους καπετάνιους
«γιατί όποιος είναι άξιος με το σπαθί το παίρνει»
όπως τους είπε αγέρωχα, σαν είδε πώς κοιτάζαν.
Για την Ελλάδα διέθεσε όλες του τις δυνάμεις
αφού κι όταν τον λάβωσαν, δεν νοιάστηκε για κείνον:
στο Κεφαλόβρυσο μπροστά, στη μάχη την σπουδαία
δεν σκιάχτηκε, δεν λάκισε, συνέχισε τη μάχη
μέχρι που βόλι του εχθρού τον χτύπησε στο μάτι
κι "Αδέλφια μου, με βάρεσαν", είπε πριν βγει η ψυχή του
μ' εκείνη, τη στερνή πνοή, που ήταν γεμάτη ... ΕΛΛΑΔΑ!

3/8/2021

Ιωάννης Παναγάκος

Φράση που είπε ο Γεώργιος Καραϊσκάκης, όταν ευρισκόμενος κατάκοιτος στον νάρθηκα της Μονής της Παναγίας εις Προυσό, του έφεραν να δει τη σωρό του Μάρκου Μπότσαρη, σε μια στάση που έκανε η κουστωδιά, καθώς μετέφεραν τη σωρό εν είδη θριάμβου στο Μεσολόγγι για να τα ταφεί εκεί.